

מעל מאת י ל ס חברים ומועמדים
השתתפו בשני המחזורים של המרתון החברתי, וכל אחד לחוד
וכולם ביחד חרדים ומיחלים ליישום והמשך.
אז איך לא נגיד עם אהוד מנור:

משהו טוב חייב לקרות

משהו טוב חייב לקרות לבטח,
משהו טוב שלא נשבר.
אל תוותר עלינו,
באן מקומך בינינו,
אז בוא אמור 'אני נשאר'.

משהו טוב חייב לקרות לפתע,
משהו טוב שלא יחדל.
אם נתעקש בולנו
על הסיכוי שלנו
אז הסיכוי הזה יגדל.

משהו טוב חייב לקרות בשטח,
משהו טוב בין בני אדם.
צדק, שוויון וחופש,
שקט עד קצה האוסק,
כל מה שטוב מים עד יום...

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

12.6. לוי גניסלב

אידו סלע

אור דוארי (נכד)

13.6. אירנה רובינסון

14.6. רחל פוקס

מרים טרטיף

מורן עמית

תמרה לוי

עופר שוער (נכד של עמית)

י מ י - נ י ש ו א י ן

12.6. טוטסי וג'קי עומר

13.6. יעל והנרי שפרונג

דוט ושמעון שיינגזיכט

14.6. תמר ואורן קולינס

15.6. אן זהרי בילגורי

דינה ובנסון הוניג

16.6. תמרה וצבי לוי

17.6. פט ויהודה בן-זאב

דינה וארנולד בידק

15.6. שאול ריפקינד

שמואל אשכנזי

16.6. לני יודאיקין

שרונה מרציאנו

תמר הרמן

17.6. מיקי עדר

18.6. גבי אורן

שוני ואלך

13.5.88

העמותה למען הקשיש קרית שמונה האגף לשירותים חברתיים

הנדון: תמונות לנגריה

אנו זקוקים לכל תמונות פוסטר בכל גודל ותוכן (כולל לוחות שנה).

אנו נבצע לתמונות מסגרות מתאימות ונוציאן למכירה ע"מ לקדם את הנגריה ופעילות העמותה.

ניתן להעביר את החומר בכל יום למשרד העמותה או ישירות לנגריה ברח' שפרינצק 34 קרית ש"ש.

בתודה מראש על ההיענות!

חיים בומש

מרכז פיתוח תוכניות לקשיש

מה נשמע?

* מילה חדשה בכנסה למילון שלנו - פארדיגמה! זוכרים? לפי המילון האוקספורדי פירוש הדבר: דוגמה - זה לצד זה. ובדיוק זה הראו לנו במרתון. מה שהיה, או צריך היה להיות בעבר, לצד מה שעתיד להיות בתנועה הקיבוצית בכלל, ובכפר הנשיא בפרט; איפה אתה עומד בכל התמונה, האם אתה בוחר במס. 4 (קיצוני שמאל) או פתוח לפרשות. בכל אופן, היה מעניין ונקווה שיהיה עוד יותר מעניין בהמשך. הרי אי-אפשר להושיב מעל 200 איש ליממה, לתת להם לפתוח את סגור ליבם, מבלי לצפות לתוצאות חיוביות.

* השבוע יצאו המוני ילדים, הורים ומשתתפי חוגים לראש-פינה, כדי להזין את עיניהם בתערוכה של מלאכות שונות ומרהיבות והופעות התעמלות קרקע ופנטומימה. כל זה לסיום עונת החוגים האזוריים, שתפסו מקום מאוד נכבד בחיי התרבות שלנו במשך השנה.

* לקראת ההעברה ביקרו בחורות המחסנים במכבסה האזורית בקרית-שמונה. בסיור מודרך ראו את כל תהליך הכביסה מההתחלה ועד לסוף, ומאוד התרשמו מהציוד החדש. סיימו את הטיול על כוס קפה במלון "הצפון".

* מן ההלבשה להנעלה. רות נאי יזמה מפגש ראשון ב-2000 שנים של אחראים על חנויות נעליים בקיבוצי האזור, בהשתתפות מרכז המחלקה בתק"ס. הפגישה התקיימה אצלנו במועדון ויש המלצה להיפגש שוב לפני כל עונה.

* על רביב פרלסון (כיתה ו'), שנשאר אחראי בודד במשק הילדים כרגע, עבר שבוע טראומתי. סוס פוני מת מנכישת נחש, שנמצא וחוסל למוחרת. נולד סייד לסוסה אחרת, במזל טוב. מסרו לי שעוד שני כלבים הלכו לעולמם בימים האחרונים בנסיכות טרגיות, אך כאן לא המקום להיכנס לפרטים.

* לכל היוצאים לחו"ל בימים אלה - נסיעה טובה ובילוי נעים!

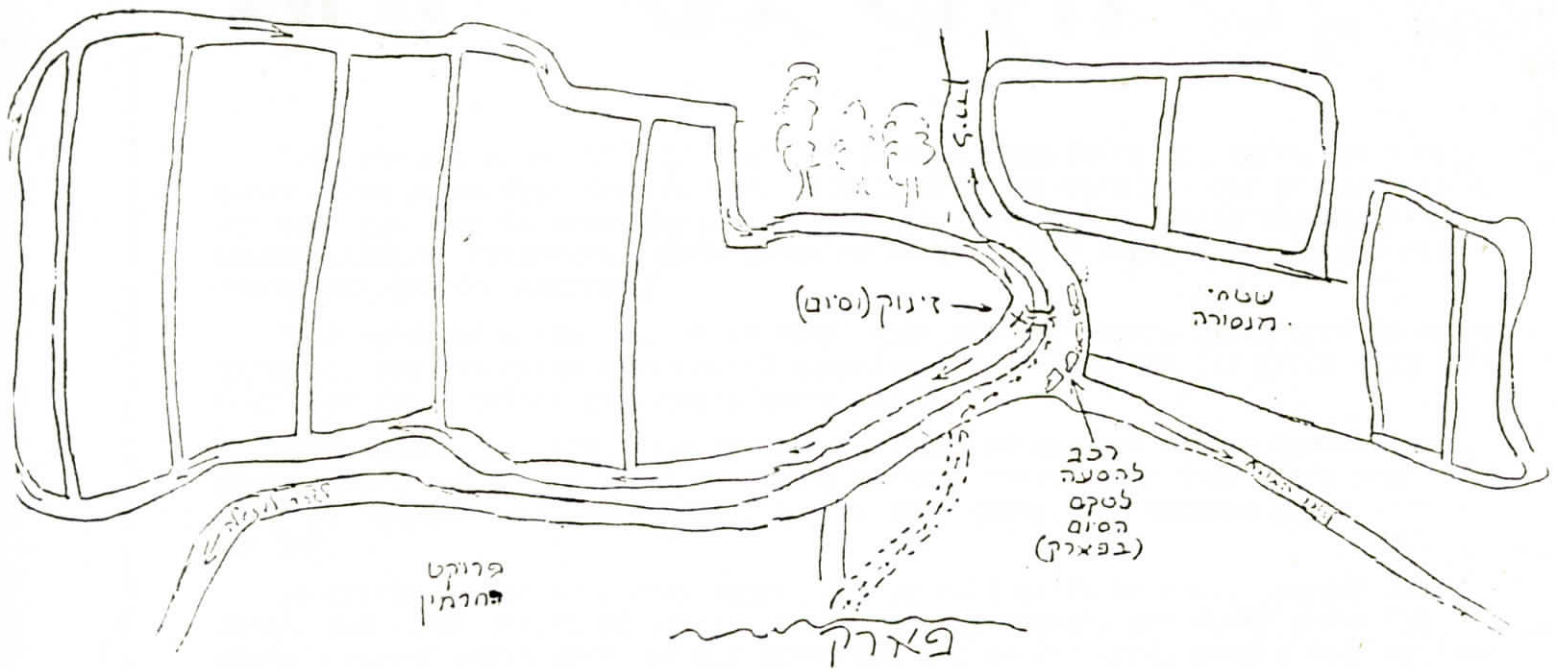
* לדי"ר ג'ים ולאורלי, שחזרו כזוג נשוי וממשיכים בחופשתם כעת - מזל טוב מכל הלב!

* ברכות להחלמה שלמה ומהירה למיקי נוי, השוכב בצפת מינוס תוספתן (אפנדיקס ולברני מרכס, המאושפז שוב גם הוא).

שבת שלום

אלה

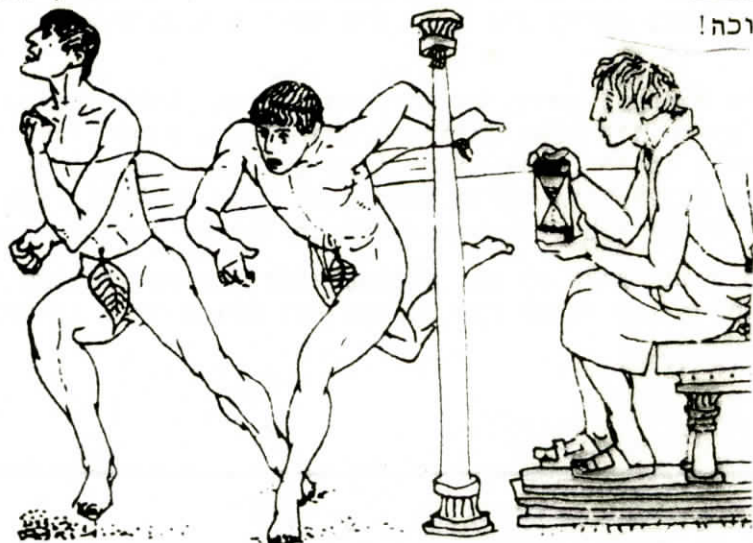
המירוץ הגדול

ברצוננו להודיע על מספר שינויים הקשורים למירוץ:

- (1) מועד המירוץ: המירוץ יתקיים ביום ההתישבות, 2/7, בשעה 18.00.
- (2) אופי המירוץ: מטרת המירוץ להגיע להשתתפות משפחתית מירבית, ולכן המירנץ ישא אופי עממי ולא תחרותי. אנחנו מעוניינים שכמה שיותר משפחות-חמולות ישתתפו. רצוי לבוא לבושים בצבע אחיד או בכובע מצחיק. ואם לא יכולים לרוץ, מותר גם לעבור את המסלול בהליכה מהירה - העיקר ההשתתפות ההמונית!
- (3) המסלול: אורך המסלול הוא כ-2 ק"מ בלבד. מקום הריצה בשטח הכותנה, מזרחית לפרוייקט "חרמון". היציאה מהפארק ע"י ירידה בהליכה ססגונית עד לדרך מנסורה לנקודת הזינוק. משם המסלול מסביב לשטח הכותנה וחזרה לדרך מנסורה. הסעה מאורגנת מסיום המירוץ חזרה לפארק, לטקס הסיום. לקהל הרחב שאינו משתתף תהיה אפשרות נדירה לצפות על כל המירוץ מהפארק, וכמובן להיות נוכח בטקס. כל משתתף יקבל תעודה ו"פרס".
- (4) הרשמה: מול לוח המודעות תלוי טופס גדול להרשמה, אנא, התחילו להירשם! כל הקודם זוכה!

הצוות המארגן

אחרי 20 שנה

ליחה עם "קלטים"

"I was a Habonim boy" - כך מתחיל גרשון שרק, בספק לגלוג ספק גאווה, את שיחתנו בנושא קליטת משפחה לפני כמעט 20 שנה. "אני לא סופר כמה שנים אני כבר חי בכפר הנשיא. אני סופר כמה שנים לא הייתי בקיבוץ אורים", הוא מוסיף בחיוך. בשנים 49-1948 הייתי בבכשרה בקולטון, קליפורניה, וכשלא עליתי עם הגרעין, מתוך סיבות שונות, הקמתי חוות עופות. אני זואולוג במקצועי."

"אני אפילו את המילה 'קיבוץ' לא שמעתי לפני עלייתנו ארצה", מאזנת קרול את התמונה מהמטבחון, ששם היא מכינה cookies וגם apple-pie "בכלל לא הייתה לנו כוונה לבוא לקי-בוץ. אפשר להגיד שהייתי בלתי-מוכנה בצורה מוחלטת."

השיחה מתנהלת באנגלית, וזאת אחת הטענות הקשות של שני בני הזוג - שבתחילה לא הקדיש הקיבוץ זמן ללימוד עברית של העולים החדשים. "אינני מוכן לדבר עברית ברמה פחותה מן האנגלית שלי", אומר גרשון. אין לו קושי להבין, אבל התבטאות בשיחה - זה דבר אחר.

עם עלייתם השתתפו הזוג ושתי הבנות, מרי בת ה-17 וג'נט בת ה-13, באולפן במרכז קליטה. לשם הגיעו נציגים של מושבים, קיבוצים, מושב שיתופי, כדי למשוך עולים, מה שנקרא "חאפרים" בלשון נקיה. על כפר הנשיא שמע שיש בה לול גדול, שרוצים לשפר את רמתו ובתור לולן מנוסה החליט גרשון לנסות שם.

בין כל המקומות שבהם ביקרו מצאו כאן גם התאמה חברתית להם ולבנות. וכך הגיעו הנה. "גרנו בדירה קטנה בצריף ובחוץ עמד ה'ליפט' עם כל רכושנו", נזכרת קרול. "אילזה טיפלה בנו בהתחלה וכשרצינו לפתוח את ה'ליפט' כדי לחוציא כמה דברים, לשפר את הרגשת הבית, היא יעצה לנו לא לעשות את זה - 'כי אתם עוד לא בטוחים שתישארו פה'. אני עניתי שאם לא אפתח, בטח לא נישאר פה. אבל היא צדקה, כי מן הליפט הפתוח נעלמו אחר-כך כל מיני פריטים."

ושוב גרשון נוטל את רשות הדיבור: "למרי היה מאוד קשה להסתגל. נשארנו בארה"ב שנה נוספת, כדי שתוכל לסיים ביי"ס תיכון והיא לא מצאה שפה משותפת עם בני גילה כאן. אחרי זמן מה החליטה לחזור לארה"ב. שם נשארה ארבע שנים ואז חזרה ארצה - אל קיבוץ יזרעאל."

"לג'נט זה היה גן-עדן", ממשיכה שוב קרול. "וזאת הסיבה העיקרית שבחרנו בסופו של דבר לחיות כאן. היו בכיתה מספר בנות שחזרו משליחות וגם דיברו אנגלית וזה עזר מאוד. היום ג'נט יותר צברית מאשר אמריקאית."

- מה היה לך הכי קשה - קרול?

"אני הייתי מבוגרת, עירונית, שהייתה רגילה לעמוד על רגליה היא, ולנהל את ענייניה. והגעתי הנה לחברה שבה עומדים בתור כדי לקבל דברים. לא הבנתי. זה הפריע לי. ראיתי בזה hand-out (נדבה). הייתי רגילה לבחירה, אם צורת שירות מסוימת לא מוצאת חן בעינייך - את הולכת למקום אחר ששם השירות יותר טוב. כאן אין ברירה כזאת. זה פגע בי ומהווה בשבילי קושי מתמשך."

שוב גרשון: "אני מיד נכנסתי ללול. הכנסנו שינויים ושיפורים ובהתחלה היה בזה אתגר. עבדנו, יענקל מנדזיגורסקי ואני, שעות ארוכות ולא מקובלות. ואלה היו החיים שלי. לא ראיתי הרבה חברים אחרים." (קרול, מהצד - "ואם רצית לראות אותו, הייתי צריכה ללכת ללול.") לא היה נהוג אז 'סבב' לנקלטים. אני כתור מנהל הייתי צריך לצעוק על אנשים שבאו למשלוחים באי-רצון בולט ולדפוק על השולחן אצל ה'מוסדות', כדי לדרוש דברים.

הקמתי משהו. אבל אחרי שש וחצי שנים הרגשתי שמספיק. אם לא הייתי אומר כך יכולתי גם למות שם - - - ואז נעשיתי סדרן עבודה זאת התקופה שבה למדתי הכי הרבה על הקיבוץ,

(המשך בע' 6)

(המשך מע')

(וגם מהשיחות שניהלתי אז בספריה עם לו ז"ל).

בעבור שוב אל קרול: "האם את מצטערת שהגעת לקיבוץ?"

קרול: "זאת לא שאלה טובה. תראי, הכול אמור להיות שווה, נכון? אבל מה קורה? זה שבוכה מקבל, זה ש'בעייתי' - מקבל; משפחות מצביעות ביחד ומעבירות דברים. אני עדיין מתרגלת לחיים אלה. אבל, כמובן, כשחיים במקום כלשהו 20 שנה, נקשרים אליו. יש משפחה ויש נכדים - - - כשאני לא חושבת על הדברים החומריים, אני בסדר."

גרשון: "אני לא מצטער. מה שקרול מתארת זה טבע האדם. מבחינה חומרית לא הגעתי גם היום לרמה שעזבתי בארה"ב. לפי גילנו אנחנו ותיקים, אבל לא נחשבים כך וכשעברנו לדירה הנוכחית שלנו, היו ריבוננים. אבל הקיבוץ משתנה - כמו כל דבר - לטוב ולרע. הקיבוץ היום הוא לא מה שהיה לפני 20 שנה. ובעוד 20 שנה שוב יהיה שונה."

כאן באה שאלה פרובוקטיבית, אבל אני מוכרחת לשאול אותה: "יש לכם כישורים רבים, למה אתם לא יותר פעילים בחברה?"

קרול: "לפני כמה שנים נבחרתי לוועדת החברה, אבל כל-כך התרגזתי מדרך העבודה שהתפטרתי."

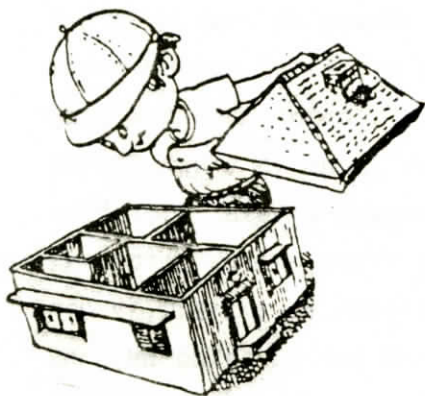
- ממה התרגזת?

"היינו דנים על משהו ומחליטים על תור מסויים. ואז משהו היה הולך ומתאונן במז-כירות והיו משנים את ההחלטה. כדי לעשות צדק עם אדם אחד, לא פעם היינו צריכים לעשות עוול לאדם שני. לא יכולתי להשלים עם זה. ועוד דבר שהרגיז אותי - יש ותיקים שמרגישים שמפני שלהם לא היו פריטים מסויימים כשהיו צעירים, גם לצעירים היום לא מגיע. זה בני-גוד ליהודים בכל העולם שרוצים רק טוב לבנים."

גרשון - "הייתי פעיל. הייתי בוועדת העבודה ובוועדת הקליטה, אבל עכשיו אני מרגיש שאותם אנשים כבר יותר מדי שנים עושים אותן שגיאות והגיע הזמן שהצעירים יתחילו לקחת על עצמם את האחריות. אם רוצים את הזקנים בתור יועצים, מה טוב. אבל אחרת הוותיקים צריכים כבר לסגת."

בשבילי הסך-הכל החיובי עולה על השלילי. אחד הרגעים היפים של הקיבוץ בשבילי היה במלחמת יום כיפור. אז היו על גל אחד - אפילו למשלוחים באו פתאום ברצון. אילו יכולנו לחזור במקצת לאווירה כזאת..."

ולקרול המילה האחרונה: "מה שצריכים בקיבוץ זה חוש הומור."

ס ! כ ! נ ! ה ! - ש ט ח
השכוע - בשעת ארוחת
הערב - צנח חלק מפיגום
של אולם ההת' ונפל ארצה
בחבטה רעשנית. צרור אמהות
צעירות זינק החוצה כבהלה כדי
להוודע שאין הפעוט שלהם, המשחק בחוץ ללא השגחה
נמנך תחת הקרש, חס וחלילה. הפעם הכל עבר בשלום -
אבל -

עד שענף הבנייה יתפנה להקים גדר (אפילו ארעית) סביב לשטח - השגיוח בשבע עיניים!

פתחון פה

שבי מזרחי

בשבוע שעבר נפרדנו כצער ממדורו של אריק "בינינו לבין עצמנו". בצער אני אומר, משום שמדורו של אריק היה בשבילי, אם אני משווה את זה לאבטיח, אז הוא היה ליבו של האבטיח שכולנו אוהבים לאכול.

וכעת אצטרך להסתפק באבטיח מה'מרכול'. מצאתי לנכון להביא השוואה של אבטיח משום ימי הקייץ החמים, ומשום האהבה הגדולה שלי לאבטיח....

שבוע מלא ריגושים ואירועים חברתיים - לא כולם חברותיים עברנו בשבוע זה, וכבר אמרתי לעצמי: "מעניין מה אריק יכתוב ב"דבריו" הבא, ואז נזכרתי בפרידה שלו מאיתנו, הקוראים. כמה חבל.

בפני ברירה ומתוך לחץ פנימי שלי, אנסה לדלות מתוכי את מירב כשרוני בכתיבה. (הבעה בכתב לא החלק החזק שלי).

ביום ראשון התקיימה פגישה בשכונתנו (24 יח'), עם ג'סון, אשר הביא בקשה/הצעה לקיים מעין 'בית פתוח' או אירוח של פיקניק בשכונה ביום חג הארבעים. ההצעה לא התקבלה, ועל כך אני מצר. אבל יותר מכך מטון הדיבור ששמענו באותה פגישה. בוודאי תבינו שלא היתה נעימה לאוזן, במיוחד לא של ג'סון. מאוחר יותר הלכתי לאסיפה וצלילי קולות המפגש המוקדם מהדהדים באוזני - ושם קם ישראל אבידור ובדבריו "קרע" לי את עור התוף לחלוטין.

יש הטוענים שדבריו של ישראל היו קשורים לפגישה המוקדמת בשכונה, אבל אני טוען שגם כך אין לזאת שום הצדקה.

עם כל זאת, ובנוסף לרגשות המעורבים שלי כאן, הלכתי למרתון החברתי, וממש כפיתי זאת על עצמי.

המרתון כשלעצמו, ועל כך יש להודות, היה די מרגש ומעניין, ונתן לי הזדמנות להביע את דעתי לא באקראי ולא בצורה נרמזת באחת מן הארוחות. במרתון גיליתי שרבים מאיתנו מעוניינים בשינוי או בחזרה לימים מה שנקרא "ההם" בעיני בכול מה שקשור למצב החברה.

המרתון השאיר בי משקע, וחשש שזה היה עוד יום מעניין בחיים, ובאשר 'המשך או למימוש הדברים שנאמרו - אלוהים גדול.

אני מסיים בתקווה לעתיד טוב יותר, ובאמונה שאומם כך יהיה.

היה לי, ועדיין יש רצון לכתוב לאילן המאירי כמה מילים, אבל אדחה זאת למועד אחר, אם בכלל. רק זאת אומר: לא דייקת בדברים חבר.

בשבוע הסתיים בכל זאת בחיוב מבחינתי, משום שקבוצתי האהובה זכתה בגביע המדינה. ובשמחת עניים נסכם.

חג 40 שמח לכולנו.

יצאנו לדרך

000

לא יאנון - התחלנו בתאריך הנקוב מראש, 1 ביוני, ואפילו הייתה זו התחלה ברגל ימין. מדובר כמובן על המחזור הראשון של אולפן "אורן" וברצוני לדווח בקיצור נמרץ לאן הגענו עד כה.

26 תלמידים, קצת פחות מהמצופה מהרשום המוקדם. לעומת זאת הפרסומת שהכנסנו ל-Jerusalem Post הוסיפה לנו כמה תלמידים שכבר שהו בארץ. רובם מארה"ב, היתר מברזיל, הולנד, אנגליה, שוודיה ודרום-אפריקה - רובם בנות!!

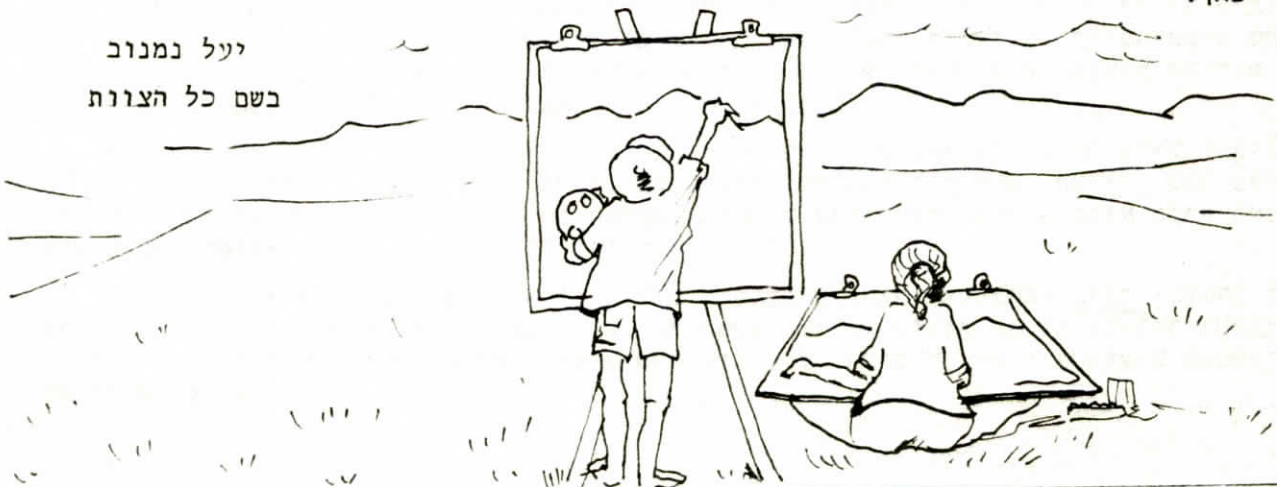
שלושת הימים הראשונים הוקדשו ל"אוריינטציה", שכללה סיור במשק, שיחה על העבודה, סיור קצר בסביבה הקרובה, הסבר התוכנית וארוחת-בוקר חגיגית במועדון עם ברכות מגציגי הקיבוץ. הסיום היה אירוח אצל משפחות חברים, שלכל הדעות היה גולת הכותרת.

מי שיעבור ליד מבני האולפן יגלה שם קודם כול בניין טרומי חדש שישמש לחוגי ציור, ובכלל - שיפור ניכר בנוי המוזנח עד כה - פרי עבודתם של האולפניסטים.

שבוע זה יוקדש לתחילת התוכנית עצמה, שהלוגיסטיקה והתכנון שלה מסובכים לא מעט. הם מתחלקים לקבוצות לפי האומנויות שבהן הם עוסקים, ואילו בשיעורי העברית מתחלקים, כמובן, לפי היידע שלהם. באופן כללי הם לומדים יום ועובדים יום לסירוגין. מכיוון שהם לומדים גם עברית וגם אומנות, הצוות שעובד איתם מטעם המשק גדול - ואולי נראה מנופח. כל האומנים מקבלים משכורת מלאה (בדרגת מורי אוניברסיטה), כל החברים שמרצים או עושים איזו פעולה איתם מקבלים משכורת - וכל זה מטעם אולפן "אורן". הצוות הרגיל (מטפלת, מרכזת ומורי עברית) ממשיך לקבל תשלום מהסוכנות ו/או ממשרד החינוך. נסיעות מיוחדות - על חשבון "אורן" וכמובן כל החומרים, מבנים וסידורים על חשבונם. קיבלנו מקדמה רצינית - ובסך-הכל זה יום עבודה מכובד ומרוויח. כרגע כל הצוות בלחץ עצום, אך נקווה שברגע שהכול ייכנס למסלול - גם אנו נירגע.

נאחל לכולנו הצלחה, נגיד שלום ותודה ליואב שתרם הרבה מאוד לתכנון ודאגה מקווים שנמצא חברים שיאמצו את כולם ויתרמו על-ידי כך להרגשה הטובה של האולפניסטים כאן.

יעל נמנוב
בשם כל הצוות

ואז ע'ל ענייני חינוך

ג'וליה ביצן

אני כותבת הפעם על בעיית דחופה מאוד וזו המחסור הכרוני בכוח-אדם במערכת החינוך.

לפני כמה חודשים אירגנו ישיבת חירום באותו נושא וכתוצאה מכך נכנסו כמה אנשים לעבוד במערכת. כמו כן היו הצעות לשינויים בשיטות הטיפול ועליהן המשכנו לדבר בוועדת החינוך. לא קל להכניס שינויים מהפכניים וגם אי-אפשר לבצע אותם בלי שיתוף הפעולה של ציבור רחב מאוד - הורים, מחנכים, עובדי השירותים ואף ציבור שאין לו קשר ישיר לנושא.

יציאתו של ביה"ס מאלץ אותנו לבצע שינויים טכניים מסויימים, כגון בסידורי אכילה וביגוד ובכלל ברוב שיטות הטיפול, שהיו מקובלות זה שנים רבות. אנו מקווים ששינויים אלה יגרמו לחיסכון מסויים בטיפול בילדים, אך הכול בגדר נסיון ועד שתיכנסנה השיטות החדשות לפועל, המצב קשה מאוד.

בכיתת "סיני" יש 22 ילדים, הלומדים ב-ה' וו'. שאולה עובדת לבד, עם עזרה פה ושם מסידור העבודה.

בכיתת "חרוב"- "גפן" 19 ילדים, הלומדים בג' וד'. רחל גינת תישאר בה לבד, כי מריץ מעין נוסעת בעוד שבוע.

בכיתת "דקל"- "שקמה" 23 ילדים, הלומדים בא' וב', עובדת אביבה לינטון ושר ג' קסון. שירה עוזבת בסוף יוני. בכיתה זו יש גם צורך בעזרה מיוחדת.

במשק הילדים קיים מצב שאסור בהחלט. לא יתכן שילד מכיתה ו' ישמש כתובת למשק הילדים. חייב להיות מבוגר אחראי על המקום! גם מבחינה בטחונית זה הכרחי.

עוד לא נמצא אדם שיהיה אחראי לפעולות הקיץ בחופש המתקרב ובא. כמוכן, אפשר לשלוח את הילדים הביתה....

ועכשיו המצב בגיל הרך:

עד ספטמבר תחסרנה 11 מטפלות במערכת הגיל הרך.

(1) פעוטון "פרפר" (עד עכשיו בית תינוקות) כמעט מוכן לצאת לדרך כפעוטון עצמאי, אך אין אף מטפלת שתצא עם הקבוצה.

(2) בספטמבר יהיו עוד 11 ילדים המוכנים להיכנס לבית התינוקות, לפי שעה יש רק מטפלת אחת שתעבוד איתם.

(3) בפעוטון "שחק" יש 13 ילדים. רחלי פוקס היא המטפלת המקצועית והציעה לאחד שני פעוטונים. היא עובדת כמעט שנה במתכונת זו בהצלחה. יש רק בעיה אחת - חסרון של 2 מטפלות. רונית תצא ללדת בקרוב ויפעת ברור הולכת ללמוד.

אלה הן הבעיות הדחופות ביותר, אך לא חסרים "חורים" במקומות אחרים. כפי שכתבתי, חסרות 11 מטפלות במערכת. אנו בודקים הצעות שונות ומרחיקות לכת. אפשרות לאיחוד נוסף של שני פעוטונים, למשל, אך בלי צוות זה בלתי אפשרי. חסרות מטפלות מקצועיות והפיתרון אינו נמצא בכוח-אדם זמני או ע"י מתנדבים. אם אנחנו רוצים לקיים מערכת חינוך קיבוצית, אנו זקוקים לאנשים שלמדו ויכולים לתת גם חינוך ראוי לשמו לילדינו. קיימת בעיה מתמדת של הקמה - אולי התשובה היא תורנות הורים מסודרת? קיימת הצעה לקחת מטפלות שכירות - לא מן הנמנע שנגיע לזה, אם לא נמצא פיתרון הולם בבית.

בסיכום - יש בעיה משמעותית עובדתית של חוסר כוח-אדם בחינוך. מספר גדול (וגדל) של ילדים (כן ירבו!) ומספר קטן (וקטן) של אנשים לטפל בילדים אלה. הסדין, כבר מלא טלאים, קטן מדי בשביל לכסות את כל המיטה. מושכים אותו לכל הצדדים והוא נקרע באמצע, ללא סיכוי לתיקון נוסף. מה עושים? קונים סדין חדש.

ברור שהבעיה אינה של מערכת החינוך בלבד. המצב של כוח-אדם במשק בוער ונצטרך לפי-כך לצמצם במשהו, לעשות בדיקה יסודית של כל המצב, ליעל שיטות עבודה בחינוך ובמקומות אחרים. אנו חייבים לשנות נהלים קיימים שלא עונים על הצרכים, אם אנו רוצים להמשיך להתקיים כקיבוץ.

פִּינֵת הַסֵּרֵט הַשְּׁבוּעִי

שם הסרט: מסע העסקים של אבא

FATHER'S GONE ON A BUSINESS TRIP

בימוי: אמיר קוסטריצה

משחק: מורנו דה בימולי, מיקי מאנגלוביץ', מוסטאפה נאדרביץ'

"מסע העסקים של אבא" - סרט יוגוסלבי, בבימויו של אמיר קוסטריצה - ממזג את הטרגי והקומי באופן שזה נוגע בזה וזה צומח לתוך זה, כדי ליצור חוויה של שפע ושל איזון בין כל המרכיבים. זה סרט פשוט ונעים, מעניין בעיקר בדמויות שהוא מעלה ובעושר הפרטים המהווים את המציאות שלהן. זהו פרק מחייה של משפחה יוגוסלבית בראשית שנות החמישים. התנתקותו של טיטו ממוסקבה ומסטלין יוצרת מצב פוליטי רגיש, שבו כל הערה אירונית עלולה להיחשב כביטוי של "סטליניזם" וכחתיירה נגד המשטר. משה - חבר מפלגה נאמן - נשלח למחנה עבודה לתיקור חשיבתו, בשל הלשנה של פילגשו הממורמרת. אשתו ושני ילדיהם, יחד עם הסב המתגורר עימם, מתקיימים בדוחק עד שתקופה קשה זו, המוגדרת בפני הילדים כ"מסע עסקים של אבא", באה לסיומה. אם כי המציאות מוצגת, כביכול, מבעד לעיניו של ילד בן שש - מאליק, בנו הקטן של האסיר הפוליטי - יש כאן הרבה מעמדים שבהם הילד אינו נוכח ושעליהם אינו יכול לדעת. אף על פי כן משמש הילד כציר, שכל ההתרחשויות סביבו מספקות לו מזון לצמיחה והתבגרות. - - -

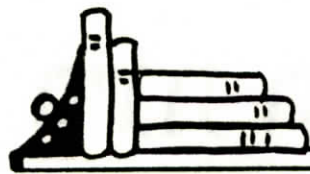
של הסרט אף פעם אינה פשטנית ולפעמים הוא מצליח להשיג רגעים של פיוט אמיתי. והפיוט הזה הוא שהופך את הסרט לאחד המרגשים והיפים שנראו אצלנו לאחרונה

(מתוך דף של מחלקת הקולנוע)

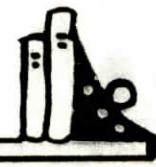
תַּעֲרוּכַת 'צִירָה עֲצִמִית

למג - ה - 40

"יצירה עצמית" - זאת מילת הצופן של הצוות המארגן את התערוכה. אנחנו חברה יוצרת, והכוונה היא להראות עבודות חברים בתחומי האומנות והמלאכה לסוגיהם ההרשמה החלה (מול המזכירות). אל תביישו - כולנו רוצים להנות ממעשי הידיכם.

חזש בספר'ה

CONTENTS	TITLE	AUTHOR
Novel - Suspense	Tales of the Wolf	Sanders L.
	Disturbances in the Field	Schwartz L.S.
Women Agents in Occ. France, W.W.2.	Wish Me Luck	Silver Rachel
Novel	Chances	Collins J.
Novel - Suspense	Sargasso	Corley E.
Novel	Close Relations	Isaacs S.
"	Possessions	Michael J.
Experience of Age	The View from 80	Cowley M.
Politics in the Age of Scarcity	The Lean Years	Barnet R.J.
Hist. Novel	The Year of the French	Flanagan T.
Chapters of Lit. Hist. 1918 - 1978	And I Worked at the Writer's Trade	Cowley M.
Novel - Mafia	The Sicilian	Puzo Marlo
Novel	The Fools in Town are on Our Side	Thomas R.
Mystery	Someday the Rabbi Will Leave	Kemelman H.
Novel - Battle against Terrorism	Patriot Games	Clancy Tom
Novel	Dreams of Other Days	Crowley E.
Personal Testimony of a Soviet Jew	Hostages	Svirsky Grigory
The Story of Hong Kong	An Insular Possession	Mo Tomothy
Novel	Full Circle	Steel Danielle

ע ב ר י ת

ש מ ה ס פ ר

ס ו פ ר

ההיערכות החדשה בברה"מ
על עולם הטבע
רומן
רומן - השני בספרי
"רביעית אלכסנדריה"

רומן

פרסטריוקה
חובב הטבע
רצפת אש
בלשאצר

הירושימה אהבת

גורבאצ'וב מיכאל
דארל ג'יראלד
אפלפלד אהרון
דארל לורנס

דיראס מארגריט

12 X
המשך

נְעִימוֹ! ♥

לבריאות כולבנו

האמת היא שרצייתי לתרום למערכת הבריאות של כפר הנשיא, אבל לא כל-כך רצייתי לרכז את כל הוועדה! בכל אופן, אשתדל לעשות במיטב יכולתי, ברגע שתהיה לי מחליפה בעבודתי הנוכחית. ברור הדבר שאי-אפשר לבנות מחדש בזמן קצר מערכת מתמוטטת. אבל דבר אחד מ א ו ד ברור: ההצלחה תלויה מצד אחד בגיבוי ותמיכה של מ ו ס ד ו ת ה מ ש ק ומצד שני בעזרה ורצון טוב של כל החברה!!

ידוע שאוכלוסיה של קיבוץ מאוד מפונקת. אין פלא איפוא, שברוב המשקים האחיות לא מוכנות לעבוד במשק שלהן. לכן אם אנחנו רוצים לשמור על הצוות הרפואי שלנו, לא תהיה ברירה בעתיד אלא ק ו ד מ כ ל לחנך את עצמנו ואולי לשנות כמה הרגלים. יש להדריך את הילדים והנוער שלנו, להזכיר להורים המבוגרים שגם האחיות הן בעלות משפחה וגם להן מגיע זמן חופשי... לא נוכל להפריע, בכל שעות היום והלילה, בכל מקום במשק לאחיות ולרופאים. נצטרך להתרגל לכך שיש שעות קבלה לקהל ויש שעות ח י ר ו מ: בחגים, בשבתות ובלילה, אך ורק ל-S.O.S. ומקרים אשר לא סובלים דיחוי (יש עוד הרבה דוגמאות אחרות). ולבסוף, אני מקווה שעוד מעט תהיה לנו וועדה ונוכל להתחיל לעבוד. עד אז ובכלל אני מאחלת לכולנו בריאות טובה ומצפה לשיתוף פעולה מצד כ ל ה ח ב ר י מ.

נ.ב. בשלב זה תיכנס דורית בסו בתור מזכירה
רפואית. תבוא הודעה על שעות הקבלה במרפאה
לכולנו לבריאות -
רות גולן

שירות מכונת הצילום

מיום ד', 8.6.88, אילנה רוז מחליפה את דורית בסו בצילומים.

היא תצלם ב-09.30 בבוקר וב-12.30 בצוהריים. את הדפים לצילום נא להשאיר בסל המיועד לכך במזכירות.

אחראי על תקציב ריהוט

בכל הנוגע לנקודות ריהוט -
נא לפנות אל עמליה נוי,
האחראית מעכשיו.

ועדת החברה

NEWS OF THE WEEK

* This is the second year we have had evening classes in subjects varying from handicrafts, to sport, to foreign languages, together with Rosh Pinnah and kibbutzim from the district. To mark the end of the school year, there was a get-together at Rosh Pinnah where children and grown ups displayed their newly learned skills. Dozens of would-be ballerinas, and reams of embroidery and pottery.

* I understand that the complete Machsan staff visited the District Laundry this week, in order to understand what our laundry will have to go through from now on. Would anybody who took part in the visit like to tell us about it?

* Mordecai Ben-Nathan has been responsible for the Childrens' Farm for some time now, but because of the man-power shortage he has been working in the cotton fields, and Raviv Pearlson (aged 12) was left in charge. He has been doing very well. Maybe we have a future farm-manager here?

* Dr. Jim Shalom and Orly should be back from their honeymoon this week. Mazel Tov again.

* This week Dorit Basso is taking over from Netta as medical secretary. Netta and Mick are off on a trip abroad. We wish them and all other tourists of the kibbutz a pleasant journey and a safe return.

* Some of them will miss the special events taking place during the next month or so: The 40th anniversary of the kibbutz at the weekend of the 1/2 July, and the bar-mitzves in the middle of next month - not to mention the 90th birthday of Mr. Zelig Chanin, to which you are cordially invited - as follows:

ALL PARENTS are cordially invited to

AFTERNOON TEA

this Friday, 10th June

between 17.00 - 18.00
(5 - 6 p.m.)

to celebrate the 90th birthday
of our Dad ZELIG CHANIN
at our house - on the lawn.
Hoping to see you there,

Adam & Ilse Ben-Chanoch

SHABBAT SHALOM - Inge

H A P P Y B I R T H D A Y

- 12.6.88. Levy Geneslaw
 Ido Sela
 Or Do'ari (grandson)
- 13.6. Irena Robinson
- 14.6. Rachel Fuchs
 Miriam Tartif
 Moran Amit
 Tamara Levy
 Ofer Sho'er (granddaughter - Amit)
- 15.6. Sha'ul Rifkind
 Shmu'el Ashkenazi
- 16.6. Lenny Yodaiken
 Sharona Marciano
 Tamar Harman
- 17.6. Mickey Eder
- 18.6. Gabby Oren
 Shonnie Wallach

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

12.6.88. Tootsie & Jackie Amar	15.6.88. Dinah & Benson Honig
13.6. Ya'el & Henry Sprung	16.6. Tamarah & Ts'vi Levy
Dot & Shimon Scheingesicht	17.6. Pat & Yehudah Ben Ze-ev
14.6. Tamar & Oran Collins	Dinah & Arnold Bedak
15.6. Ann & Harry Bilgory	

F I L M O F T H E W E E K

- OTAC NA SLUZE BENOM PUTU
 (Father's Gone On a Business Trip)

I hope I spelt that right! Any of you know Yugoslavian? The film comes from that country. It is a tragi-comedy about a family, whose father is mostly away on "business trips" - in prison. Events are seen mainly through the eyes of the six-year old son. A simple and pleasant film.

(from the page we get from the distributors - our film critic, Dudu Palma, is away in the Army, funnily enough also in "clink", for refusing to serve on the "West Bank"!)